

πλευραὶ τοῦ ὄρους ἐφ' ὧν εἶναι τοποθετημένη ἡ κωμό-
πολις, ὡς καὶ ἡ κορυφή, ἔχουσιν ἀρκετὰς ἀμπέλους, αἴ-
τινες παράγουν ἐξαιρετὸν σταφυλὴν, μεγάλην καὶ εὐώδη.
Πρὸς τοῦτοις εἶδομεν σῦκα, ροῖδια, καὶ πλήθος ἐλαιῶν,
ἀπὸ τούτους ὁποῖους καρποὺς ζωοτροποῦνται ὡς ἐπιτοπλεῖ-
στον οἱ κάτοικοι. Εἰς τὰς κοιλάδας παράγεται ὀλί-
γος σῖτος· ὁ δ' ἐξ αὐτοῦ ἄρτος εἶναι ἀρίστης ποιότητος.
Ἡ ἐν ἀφρονία πίπτουσα δρόσος μεγάλως βοηθεῖ ἅπα-
σαν ἐν γένει τὴν βλάστησιν."

ΘΑΥΜΑΣΤΟΥ ΜΝΗΜΟΝΙΚΟΥ ΠΑΡΑ-
ΔΕΙΓΜΑΤΑ.

ΛΕΓΕΤΑΙ ὅτι ὁ Σένεκας ἠδύνατο ν' ἀπαγγεῖλη δις-
χιλίους στίχους διαμῖα καθ' ἑκάστην αὐτῶν τὴν τάξιν,
ἐπειτα δὲ ἐκ τοῦ ἐσχάτου ἀρχίζων καὶ ὀπισθοδρομῶν
νὰ ἐπαναλάβῃ αὐτοὺς μὲ τὴν ἀκρίβειαν, ὥστε νὰ μὴ
σφάλῃ εἰς μίαν κἂν λέξιν ἢ συλλαβὴν. Ὁ Κύρος εἶχε
τόσον κραταιὰν μνήμην, ὥστε ἠδύνατο νὰ καλέσῃ ὀνο-
μαστί ἕκαστον στρατιώτην εἰς τὸ πολυπληθὲς αὐτοῦ
στράτευμα. Ὁ Μιθριδάτης, ὁ ὁποῖος ἐξουσίαζεν εἰκο-
σιτρία ἔθνη, διαφόρους γλώσσας λαλοῦντα, ἠδύνατο νὰ
συνομιλῇ μεθ' ὄλων αὐτῶν εἰς τὴν ἰδίαν ἐκάστου διά-
λεκτον. Κορσικανὸς τις παῖς ἠδύνατο ν' ἀπαγγεῖλη
τεσσαράκοντα χιλιάδας λέξεων, εἴτε εἶχον νόημα εἴτε
οὐ, ἐνῶ τὸν ὑπηγορεύοντο· ἐπειτα δὲ ν' ἀρχίσῃ ἀπὸ
τὴν τελευταίαν λέξιν, καὶ νὰ τὰς ἐπαναλάβῃ ὀπισθο-
δρομῶν χωρὶς κἂν σφάλμα. Ἄγγλος τις (Dr Wallis)
ἐξήγαγε τὴν κυβικὴν ῥίζαν τοῦ ἀριθμοῦ τρία ἕως εἰς
τριάκοντα τόπους δεκαδικῶν, μόνον διὰ τῆς μνήμης
του. Ὁ Ἴταλὸς Μαγλιαβέκης, ὅστις ἀνέγνωσε τὰ
πλεῖστα τῶν ἐπὶ ζωῆς αὐτοῦ συγγραφέντων βιβλίων,
ἠδύνατο νὰ εἴπῃ περὶ ποίας ὑποθέσεως ἐπραγματεύετο
ἕκαστος συγγραφεὺς, νὰ φέρῃ εἰς μαρτυρίαν τὰ κεφάλαια,
τὰς τομὰς, καὶ τὰς σελίδας, εἰς τὰς ὁποίας πε-
ριείχετο ἰδιαιτέρα τις ὑπόθεσις· ἐκτός δὲ τούτου, ἠμ-
πόρει νὰ ἐπαναλάβῃ καὶ τὰς λέξεις αὐτάς τοῦ συγγρα-
φέως. Κύριός τις τὸν ἐδάνεισε χειρόγραφόν τι νὰ ἐξε-
τάσῃ, ἐπομένως δ' ἐπροσποιήθη ὅτι εἶχεν ἀπολέσειν αὐτό·
ἀλλὰ πόσον ἐξεπλάγη ὅτε ὁ Μαγλιαβέκης τὸ ἔγραψε
λέξιν πρὸς λέξιν, διὰ μόνης τῆς δυνάμεως τοῦ μνημο-
νικοῦ του, μολονότι δὲν εἶχεν ἀναγνώσειν αὐτὸ εἰμὴ
ἅπασι. Ὁ Euler ἔλαβε τὸ φῶς του ἐν ἔτει 1783, καὶ
μ' ὄλον τοῦτο ἐξηκολούθει τοὺς περιπεπλεγμένους καὶ
δυσκόλους μαθηματικοὺς ὑπολογισμοὺς περὶ τῆς ἀνω-
μαλίας τῶν πλανητικῶν κινήσεων, καὶ συνέβηκε πραγ-
ματεῖαν περὶ Ἀλγέβρης, μόνον διὰ τῆς ἐκπληκτικῆς
αὐτοῦ μνήμης. Ἡδύνατο, προσέτι, ν' ἀπαγγεῖλη ὅλην
τὴν Αἰνειάδα τοῦ Βιργιλίου ἐξ ἀρχῆς μέχρι τέλους, καὶ
νὰ εἴπῃ τὸν πρῶτον καὶ τελευταῖον στίχον ἐκάστης σε-
λίδος εἰς τὴν ἐκδοσὶν τὴν ὁποίαν εἶχεν ἀναγνώσειν πρὶν
τυφλωθῆ. Ὁ Ἄγγλος Whitfield ἤξευρεν ὅλην τὴν
Παλαιὰν καὶ Νέαν Διαθήκην ἐκ στήθους. Ἄγγλα-
μερικανὸς τις ἰατρός, πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἀποβιώσας, ἠδύ-

νατο ν' ἀπαγγεῖλη εἰς τὸ γηρατειῶν του τὸν Ἀπολωλότα
Παράδεισον τοῦ Μίλτωνος, μολονότι δὲν εἶχεν ἀναγνώ-
σειν αὐτὸν διὰ εἴκοσι ἔτη.

ΜΕΓΑΛΑ ΤΕΛΗ ΕΚ ΜΙΚΡΩΝ ΑΡΧΩΝ.

Ἡ ΑΠΟ μακρυνὸς τόπους μεταφορὰ ἐνὸς σπόρου,
ἐνὸς φυτοῦ, μιᾶς ἀληθείας, ἢ μιᾶς νεωστὶ γενομένης
ἀνακαλύψεως, τὰ μέγιστα πολλάκις χρησιμεύει.

Ὀλίγοι σπόροι τῆς συκαμινέας καὶ ὀλίγα τινὰ ὠά
τῆς μεταξοποιοῦ κάμπης, τὰ ὁποῖα ἐφέρθησαν ἐκ τῆς
Κίνας καὶ ἐδωρήθησαν εἰς τὸν αὐτοκράτορα τῆς Κων-
σταντινουπόλεως Ἰουστινιανόν, κατέστησαν τὴν καλ-
λιέργειαν τοῦ μεταξίου ἕνα τῶν ὠφελιμωτέρων κλάδων
τῆς ἀγροτικῆς βιομηχανίας εἰς τὴν Δυτικὴν Ἀσίαν
καὶ Μεσημβρινὴν Εὐρώπην.

Σακκίον τι ὄρυζιου, τὸ ὁποῖον ἔλαβεν ὁ κυβερνήτης
τῆς Νοτίου Καρολίνας (εἰς τὴν Βόρειον Ἀμερικὴν) ἀπὸ
τὸν μάγειρον πλοίου τινὸς ἐκ τῆς Μαδαγάσκάρ, κατὰ
τὴν παραλίαν ἐκείνην ναυαγήσαντος, καὶ δεῖγμά τι
βαμβακίου, τὸ ὁποῖον ἔλαβεν Ἀγγλαμερικανὸς τις
κτηματίας περὶ τὰ μέσα τῆς παρελθούσης ἑκατονταε-
τηρίδος, ἔκαμαν τὰ εἶδη αὐτὰ δύο τῶν κυριωτέρων
προϊόντων τῆς Ἀμερικῆς.

Ἀπὸ κέρασον, (κερασίαν), τὸν ὁποῖον ὁ Λούκουλλος
εἰς τὴν Ῥώμην ἐπιστρέφων ἐκ τοῦ Μιθριδατικοῦ πολέ-
μου ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ ἀπὸ τὸ νότιον παράλιον τοῦ Φύ-
ξιενου Πόντου, ἐξετάθη ὁ ἡδὺς αὐτὸς καρπὸς εἰς ὅλην
τὴν Εὐρώπην καὶ Ἀμερικὴν.

Ὀλίγοι τινὲς καταδεδωγμένοι Διαμαρτυρόμενοι τῆς
Γαλλίας καὶ Ὀλλανδίας, εἰς τὴν Ἀγγλίαν μεταβάντες,
ἔγιναν αἰτία νὰ συστηθῶσιν εἰς αὐτὸ τὸ βασίλειον τὰ
μάλλινα καὶ μεταξωτά του ἐργοστάσια.

Ὡς εἶναι πρόδηλον ὅτι τὸ σῶμα ἔγινε διὰ νὰ ἐνι-
σχύεται, ὡσαύτως εἶναι φανερόν ὅτι ὁ νοῦς ἔγινεν ὥστε
νὰ βελτιοῦται διὰ τῶν γνώσεων· ὅθεν ὁ μανθάνων, ἀν
μανθάνῃ καλῶς, ὄχι μόνον εὐρίσκει τὴν μάθησιν εὐκο-
λωτέραν, ὅσον προχωρεῖ, ἀλλὰ καὶ ἐννοεῖ καλῆτερα ὅσα
μανθάνει. Ἡ ἐπιστήμη δὲν εἶναι ἀυθαίρετος, οὐδὲ
συνίσταται ἀπὸ μέρη ἀπεσπασμένα καὶ μεμονωμένα·
εἶναι ἀληθειῶν σειρά ἀλληλεπιδέτων, κέντρον ἔχουσα
τὴν Θεότητα, καὶ συμπεριλαμβάνουσα τὰ μέγιστα καὶ
τὰ ἐλάχιστα, τὰ ἐγγύτατα καὶ τὰ ἀπώτατα, μέρη τοῦ
σύμπαντος. Ὅθεν ὁ μὴ μανθάνων, ἢ παύων τοῦ μαν-
θάνειν, δὲν ἐκπληροῖ τὸν σκοπὸν τῆς ὑπάρξεώς του,
ὅστις εἶναι νὰ γνωρίσῃ, ὅσον τὸ δυνατόν, ἅπασαν τὴν
ἀλήθειαν. Οὔτε τὸν Δημιουργὸν οὔτε ἑαυτὸν δύναται
ὁ τοιοῦτος νὰ γνωρίσῃ, μολονότι ἡ μεγίστη εὐδαιμονία
του ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν γνώσιν ταύτην.

Οἱ πλείοτεροι τῶν ἀνθρώπων δαπανῶσι τοὺς πρώτους χρόνους
τῆς ζωῆς εἰς τρόπον, ὥστε καθιστάνουσι δυστυχεῖς τοὺς τελευ-
ταίους.